

Arrest

nr. 239 186 van 29 juli 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. HZAINÉ
Koningin Astridlaan 46
3500 HASSELT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 8 februari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2020 houdende niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere lidstaat).

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. HZAINÉ en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen in september 2019 en dient op 19 september 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 29 oktober 2019 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS). Verzoeker werd door het CGVS gehoord op 24 januari 2020.

Op 29 januari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek omdat verzoeker

internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. Deze beslissing werd verzoeker diezelfde dag bij aangetekende brief ter kennis werd gebracht.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Syrische nationaliteit te bezitten en een soennitische moslim te zijn van Koerdische origine. U bent geboren in Aleppo, waar u tot aan uw vertrek uit Syrië gewoond hebt. U ging zes jaar naar school en hebt gewerkt als arbeider. Uw vader is in 2006 overleden, uw moeder verblijft in Irak. U deed uw legerdienst in Syrië van 2010 tot januari 2012. U hebt een broer A. (...) die in Irak is en een zus M. (...) die in Beiroet woont. U zou gescheiden zijn maar verkiest te worden gezien als ongehuwd en hebt geen kinderen.

U verliet Syrië in maart 2013 omdat u verschillende keren werd opgeroepen om weer in het leger te gaan. U zou zich niet hebben aangeboden en zou als deserteur beschouwd worden. U vreest ook Koerdische milities die aanhangers van de Massoudi-Koerden zoals u zouden viseren. U belandde uiteindelijk in Zweden, waar u een verzoek om internationale bescherming deed op 9 oktober 2015. U kreeg er de subsidiaire beschermingsstatus in maart of april 2018 en verkreeg een verblijfsvergunning die dertien maanden geldig was. In februari 2019 vroeg u verlenging aan van uw status en verblijfsvergunning. U kreeg bericht dat dit enige tijd zou duren. In Zweden had u een goed leven. Uw rechten werden er gerespecteerd. U vond er uiteindelijk werk als mecanicien in een groot bedrijf. U begon aan de opleiding in het bedrijf, maar diende deze stop te zetten doordat u problemen kreeg in Zweden met de gemeente. Uw lerares Zweeds, volgens u een vrouw van lichte zeden, zou u op een dag gevraagd hebben of u met haar wou huwen of haar vriendje wou zijn. U antwoordde haar dat u haar vriendje wou zijn en dat huwen niet nodig was. Daarop zou ze u gezegd hebben dat u wel zou zien wat er zou gebeuren. U vernam dat ze klacht tegen u had ingediend bij de "hoofdgemeente". U weet echter niet wat de aanklacht tegen u zou zijn. Pogingen om uw sociaal assistente hierover te kunnen spreken draaiden op niets uit, u kreeg haar niet te zien. U stuurde ook sms-en maar kreeg geen antwoord. Dit alles gebeurde in mei 2019. De maanden nadien had u veel problemen waarover u tijdens het persoonlijk onderhoud niet kon vertellen omdat u alles vergeten zou zijn. U verklaart psychologische problemen te hebben. Uiteindelijk zouden uw verblijfskaart en -status niet verlengd zijn door al deze problemen. Zweden zou beslist hebben dat u het land diende te verlaten. U reisde daarop in september 2019 alleen via Malmö naar Kopenhagen en zo via Duitsland naar België. U diende hier een verzoek in om internationale bescherming op 19 september 2019. U vreest bij terugkeer naar Zweden dat u het land zou uitgezet worden en veel andere problemen zou kennen.

U legt ter staving van uw verzoek een kopie neer van uw Syrische identiteitskaart. Uw Zweedse verblijfskaart die volgens u niet meer geldig was gooide u in Duitsland weg.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratief dossier wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u internationale bescherming hebt verkregen in Zweden. U geeft zelf aan dat het om de status subsidiaire bescherming gaat en u deze in april 2018 hebt verkregen.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u geen status en verblijfsvergunning meer zou hebben en dat Zweden u het land wou uitzetten, dit omdat u ten onrechte aangeklaagd werd door een Zweedse vrouw, uw taallerares (CGVS p. 3). Aan uw bewering uw status verloren te zijn kan echter maar weinig geloof worden gehecht. U beweert zelf in september 2019 Zweden te hebben verlaten en dat uw verblijfsvergunning toen al niet meer geldig was (CGVS p. 3). Echter blijkt uit het administratief dossier dat u op datum van 16 september 2019 nog steeds in bezit bent van een beschermingsstatus (zie hit eurodac 16/09/2019). U hierop gewezen blijft u volhouden geen status meer te hebben en dat Zweden u het land wou uitzetten (CGVS p. 4).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de aangehaalde problemen in Zweden die ertoe zouden geleid hebben dat u uw status daar verloor. U zou naar eigen zeggen veel problemen hebben gekend als gevolg van een klacht die werd ingediend tegen u door uw lerares Zweeds, dit na een conflict in relationele sfeer (CGVS p. 6-7). Hierbij dient te worden vastgesteld dat u van de inhoud van die klacht niet eens op de hoogte bent (CGVS p. 7). U kan aldus niet zeggen waarvan u precies beschuldigd zou zijn. Bovendien kent u de naam van de lerares niet eens, ondanks dat u al anderhalve maand les bij haar volgde. Verder beweerde u eerst dat ze een Palestijnse was, om dat vlak nadien weer te wijzigen (CGVS p. 7). Het blijft verder uit uw verklaringen onduidelijk of het om een strafklacht zou gaan of een andere administratieve procedure die tegen u zou zijn opgestart. De klacht zou ingediend zijn bij het "hoofdgemeentehuis", met de politie of het gerecht hebt u nooit problemen gekend, zo beweert u (CGVS p. 5). U werd ook nooit opgepakt en nooit ondervraagd door de politie.

U zou ook onschuldig zijn aan wat ze u toedichtte, desondanks hebt u zelf maar weinig pogingen ondernomen uw onschuld in deze zaak te bepleiten. U stelt dat u verschillende keren probeerde uw sociaal assistente en haar diensthoofd te spreken, maar tevergeefs, verder stuurde u ook sms-en die niet werden beantwoord (CGVS p. 7-8). Gevraagd of u schriftelijk contact hebt proberen opnemen, of per email ontkent u dit. Gevraagd of u dan zelf andere instanties hebt gecontacteerd, politie, advocaat, bepaalde organisaties die vluchtelingen helpen antwoordt u eveneens ontkennend en beweert u zelfs dat er in Zweden helemaal geen organisaties zijn die vluchtelingen of migranten helpen (CGVS p. 8). Gevraagd of u zelf naar de politie bent gestapt om aan te geven dat u ten onrechte van iets werd beschuldigd antwoordt u ontwijkend en stelt u alleen dat "het systeem in Zweden anders is", "dat men misschien twee getuigen nodig heeft", een verklaring die nergens op slaat (CGVS p. 8). Gevraagd of u dan andere, hogere bijvoorbeeld Europese instanties hebt aangesproken om uw rechten te doen gelden stelt u zelf daaraan te hebben gedacht, maar dat niet te hebben gedurfd (CGVS p. 9).

U brengt van de problemen in Zweden geen enkel begin van bewijs aan. U geeft als uitleg dat u geen bewijzen kan verkrijgen. Hieraan kan maar weinig geloof worden gehecht. Voor zover Zweden u een inreisverbod zou hebben toegekend of u het land wou uitzetten, wat nergens wordt aangetoond, kan worden aangenomen dat dergelijke beslissing ook aan u betekend zou zijn. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u zelf maar weinig pogingen hebt gedaan om aan bewijzen van het verlies van uw internationale bescherming te geraken. U geeft verschillende redenen: u zou nog uw brievenbus moeten checken (CGVS p. 5), u gooide uw simkaart weg (CGVS p. 6), en u had schrik uw vriend in Zweden van wie u had gehoord dat er een klacht was tegen u te contacteren (CGVS p. 9). Daarnaast moet worden gewezen op een duidelijk gebrek aan medewerking van uw kant aan de asielprocedure in België. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud immers aan dat indien u bewijzen zou hebben, u ze toch niet zou voorleggen aan de Belgische asielinstanties (CGVS p. 9).

Bovendien is uw bewering dat u de Zweedse nationaliteit niet zou willen en dat u afstand zou willen doen van de internationale bescherming in Zweden (CGVS p. 4-5; p. 8, p. 10) een duidelijke indicatie dat dergelijke stap alleen tot doel zou hebben de wet en het recht van de Europese Unie te omzeilen om de indiening van uw verzoek in het land van uw keuze mogelijk te maken. Dergelijke stap staat niet in de weg dat de commissaris-generaal artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 toepast.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Zweden hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Voor zover u socio-economische motieven wil inroepen om Zweden te hebben verlaten dient nog het volgende te worden opgemerkt. In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Zweden verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten. Bovendien dient hier te worden opgemerkt dat u geen situatie van ernstige schade hebt aangetoond. U geeft zelf aan dat u het beste leven had in Zweden, uw rechten werden er gerespecteerd (CGVS p. 6, p. 9). U volgde taallessen, en u vond een opleiding in een groot bedrijf waar u als mecanicien zou worden aangeworven (CGVS p. 6). U kende nooit problemen met de politie of het gerecht (CGVS p. 5).

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Zweden, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Zweden loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw

levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

De kopie van uw Syrische identiteitskaart kan hoogstens dienen als bewijs van uw identiteit en Syrische nationaliteit, zaken die hier niet worden betwist. U hebt geen andere documenten voorgelegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd toegekend door Zweden, en u om die reden niet mag worden teruggestuurd naar Syrië.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In drie middelen samengenomen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 57/6, §3, eerste lid, 3°, 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM, van artikel 1A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het verdrag van Genève), van de materiële motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht, van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn).

Verzoeker voert aan dat hij niet kan rekenen op effectieve bescherming in Zweden, zoals deze hem door de Kwalificatierichtlijn en het Verdrag van Genève wordt gegarandeerd. Hij heeft gegronde redenen om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin en Zweden kan hem deze bescherming niet bieden, hij heeft minstens recht op subsidiaire bescherming. Verzoeker stelt dat internationale bescherming een recht op verblijf omvat, bescherming tegen refoulement en toegang tot een aantal sociale rechten. Verzoeker zal deze basisrechten in Zweden niet krijgen, omdat hij een grote kans loopt in Zweden zonder verblijfstitel te eindigen. Verzoeker kreeg de subsidiaire bescherming in 2018 en ontving een verblijfsvergunning die dertien maanden geldig was, verzoeker vroeg meerdere malen een verlenging aan van zijn status en zijn vergunning, deze werd hem echter geweigerd wegens een probleem dat verzoeker had met zijn lerares Zweeds. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Zweden te worden gerepatriëerd naar Syrië en in Syrië te worden blootgesteld aan een onmenselijke en vernederende behandeling.

Verzoeker voegt geen stukken bij het verzoekschrift, ter zitting worden geen stukken neergelegd.

2.2.1. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6 §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard omdat (i) hij geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Zweden, en (ii) zijn basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en zijn levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.2.2. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg in Zweden in 2018 (adm. doss., map landeninformatie, Eurodac Search Result; verklaring DVZ 25 oktober 2019, rubriek 22; notities persoonlijk onderhoud 24 januari 2020, p. 4).

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat de geldigheidsduur van zijn verblijfsdocument verstreken is.

Inzake verzoekers status stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Zweden, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).”

Inzake de geldigheid van verzoekers verblijfsdocument stelt de bestreden beslissing het volgende:

“In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u gelden dat u geen status en verblijfsvergunning meer zou hebben en dat Zweden u het land wou uitzetten, dit omdat u ten onrechte aangeklaagd werd door een Zweedse vrouw, uw taallerares (CGVS p. 3). Aan uw bewering uw status verloren te zijn kan echter maar weinig geloof worden gehecht. U beweert zelf in september 2019 Zweden te hebben verlaten en dat uw verblijfsvergunning toen al niet meer geldig was (CGVS p. 3). Echter blijkt uit het administratief dossier dat u op datum van 16 september 2019 nog steeds in bezit bent van een beschermingsstatus (zie hit eurodac 16/09/2019). U hierop gewezen blijft u volhouden geen status meer te hebben en dat Zweden u het land wou uitzetten (CGVS p. 4).

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan de aangehaalde problemen in Zweden die ertoe zouden geleid hebben dat u uw status daar verloor. U zou naar eigen zeggen veel problemen hebben gekend als gevolg van een klacht die werd ingediend tegen u door uw lerares Zweeds, dit na een conflict in relationele sfeer (CGVS p. 6-7). Hierbij dient te worden vastgesteld dat u van de inhoud van die klacht niet eens op de hoogte bent (CGVS p. 7). U kan aldus niet zeggen waarvan u precies beschuldigd zou zijn. Bovendien kent u de naam van de lerares niet eens, ondanks dat u al anderhalve maand les bij haar volgde. Verder beweerde u eerst dat ze een Palestijnse was, om dat vlak nadien weer te wijzigen (CGVS p. 7). Het blijft verder uit uw verklaringen onduidelijk of het om een strafklacht zou gaan of een andere administratieve procedure die tegen u zou zijn opgestart. De klacht zou ingediend zijn bij het “hoofdgemeentehuis”, met de politie of het gerecht hebt u nooit problemen gekend, zo beweert u (CGVS p. 5). U werd ook nooit opgepakt en nooit ondervraagd door de politie.

U zou ook onschuldig zijn aan wat ze u toedichtte, desondanks hebt u zelf maar weinig pogingen ondernomen uw onschuld in deze zaak te bepleiten. U stelt dat u verschillende keren probeerde uw sociaal assistente en haar diensthoofd te spreken, maar tevergeefs, verder stuurde u ook sms-en die niet werden beantwoord (CGVS p. 7-8). Gevraagd of u schriftelijk contact hebt proberen opnemen, of per email ontkent u dit. Gevraagd of u dan zelf andere instanties hebt gecontacteerd, politie, advocaat, bepaalde organisaties die vluchtelingen helpen antwoordt u eveneens ontkennend en beweert u zelfs dat er in Zweden helemaal geen organisaties zijn die vluchtelingen of migranten helpen (CGVS p. 8). Gevraagd of u zelf naar de politie bent gestapt om aan te geven dat u ten onrechte van iets werd beschuldigd antwoordt u ontwijkend en stelt u alleen dat “het systeem in Zweden anders is”, “dat men misschien twee getuigen nodig heeft”, een verklaring die nergens op slaat (CGVS p. 8). Gevraagd of u

dan andere, hogere bijvoorbeeld Europese instanties hebt aangesproken om uw rechten te doen gelden stelt u zelf daaraan te hebben gedacht, maar dat niet te hebben gedurfd (CGVS p. 9).

U brengt van de problemen in Zweden geen enkel begin van bewijs aan. U geeft als uitleg dat u geen bewijzen kan verkrijgen. Hieraan kan maar weinig geloof worden gehecht. Voor zover Zweden u een inreisverbod zou hebben toegekend of u het land wou uitzetten, wat nergens wordt aangetoond, kan worden aangenomen dat dergelijke beslissing ook aan u betekend zou zijn. Uit uw verklaringen blijkt verder dat u zelf maar weinig pogingen hebt gedaan om aan bewijzen van het verlies van uw internationale bescherming te geraken. U geeft verschillende redenen: u zou nog uw brievenbus moeten checken (CGVS p. 5), u gooide uw simkaart weg (CGVS p. 6), en u had schrik uw vriend in Zweden van wie u had gehoord dat er een klacht was tegen u te contacteren (CGVS p. 9). Daarnaast moet worden gewezen op een duidelijk gebrek aan medewerking van uw kant aan de asielprocedure in België. U gaf tijdens het persoonlijk onderhoud immers aan dat indien u bewijzen zou hebben, u ze toch niet zou voorleggen aan de Belgische asielinstanties (CGVS p. 9).

Bovendien is uw bewering dat u de Zweedse nationaliteit niet zou willen en dat u afstand zou willen doen van de internationale bescherming in Zweden (CGVS p. 4-5; p. 8, p. 10) een duidelijke indicatie dat dergelijke stap alleen tot doel zou hebben de wet en het recht van de Europese Unie te omzeilen om de indiening van uw verzoek in het land van uw keuze mogelijk te maken. Dergelijke stap staat niet in de weg dat de commissaris-generaal artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 toepast."

"Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is."

2.2.3. In het middel herhaalt verzoeker dat hij de verlenging aanvraag van zijn verblijfsvergunning maar dat deze verlenging hem geweigerd werd wegens een probleem van verzoeker met zijn lerares Zweeds.

Uit verzoekers persoonlijke verklaringen blijkt dat hij een goed leven had in Zweden (notities persoonlijk onderhoud, p. 6) maar dat er vanaf mei 2019 problemen begonnen waardoor de gemeente zijn verblijfsvergunning niet wou verlengen (notities persoonlijk onderhoud, p. 7). Er wordt vastgesteld dat verzoeker zeer vaag blijft en niet op concrete wijze wil vertellen waaruit zijn problemen bestonden. Hij vermeldt verschillende keren dat hij "problemen" had maar concretiseert deze niet (notities persoonlijk onderhoud, p. 8). De enige uitleg die verzoeker geeft, betreft een situatie in de relationele sfeer: zijn lerares Zweeds stelde hem voor om haar te huwen maar verzoeker wilde niet trouwen, hij wilde wel haar vriendje zijn, maar zij reageerde daarop door een klacht in te dienen (notities persoonlijk onderhoud, p. 7). Over deze klacht stelt verzoeker dat hij niet weet wat de aard ervan is, dat hij er geen bewijzen van heeft (notities persoonlijk onderhoud, p. 7), dat hij omwille van deze problemen niet werd toegelaten tot het gemeentehuis en dat het escaleerde (notities persoonlijk onderhoud, p. 8). Hij zegt dat er veel problemen waren en dat hij ze niet kan vermelden, hij heeft geen bewijzen om over de problemen te spreken (notities persoonlijk onderhoud, p. 8). Hij is voor deze problemen niet naar de politie geweest omdat hij geen bewijzen had om klacht in te dienen en omdat de vrouw door de staat en het gemeentehuis werd gesteund, hij stelt dat hij zonder bewijzen niet naar de politie kon stappen, dat het zo misschien is in België maar niet in Zweden (notities persoonlijk onderhoud, p. 8).

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op datum van 16 september 2019 nog steeds in bezit is van een beschermingsstatus (Eudodac Search Result).

De Raad volgt de commissaris-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat verzoeker zijn status zou hebben verloren in Zweden en dat zijn verblijfsvergunning niet zou worden verlengd omwille van de problemen met zijn lerares Zweeds en andere niet nader toegelichte problemen. Door louter opnieuw te verwijzen naar dit probleem doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente motieven in dit verband in de bestreden beslissing.

2.2.4. In het licht van het EU-acquis, het bereikte niveau van procedurele harmonisatie, evenals van het gegeven dat de Europese lidstaten allen partij zijn bij het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM) en in beginsel bijzonder hoge normen inzake mensenrechten en bescherming van vluchtelingen in acht nemen, geldt een weerlegbaar vermoeden dat een persoon die als vluchteling

wordt erkend of die de subsidiaire beschermingsstatus werd verleend door een lidstaat van de Europese Unie, er over voldoende of reële bescherming beschikt en zijn fundamentele rechten er niet zullen worden geschonden. Uitgaan van het tegendeel zou indruisen tegen het interstatelijk vertrouwensbeginsel en irreguliere secundaire migratiestromen binnen de EU in de hand werken. Hieruit volgt een vermoeden dat verzoeker, die internationale bescherming geniet in Zweden, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt; dat verzoeker er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan de status van verzoeker een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen; dat de levensstandaard van verzoeker er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend; en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in een andere EU-lidstaat verleend werd, *in casu* Zweden, te weerleggen. Dit kan verzoeker slechts door concreet aan te tonen dat de bescherming die hem in Zweden wordt geboden niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Zweden sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwichtigheid bereiken waardoor verzoekers terugkeer naar Zweden tot gevolg heeft dat hij vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoeker niet in staat is om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en hem in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

De Raad benadrukt dat het duidelijk is dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoeker in Zweden van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoeker toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat hij zich kan beroepen op de bescherming die hem in Zweden verleend werd, te weerleggen.

In voorliggend geval blijkt, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, dat verzoeker niet aantoonde dat de bescherming die hem in Zweden verleend werd ontoereikend zou zijn, noch dat verzoeker een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Zweden.

De bestreden beslissing duidt op pertinente en correcte wijze het volgende aan:

“In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Zweden hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

Voor zover u socio-economische motieven wil invoeren om Zweden te hebben verlaten dient nog het volgende te worden opgemerkt. In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van

ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Zweden verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten. Bovendien dient hier te worden opgemerkt dat u geen situatie van ernstige schade hebt aangetoond. U geeft zelf aan dat u het beste leven had in Zweden, uw rechten werden er gerespecteerd (CGVS p. 6, p. 9). U volgde taallessen, en u vond een opleiding in een groot bedrijf waar u als mecaniciens zou worden aangeworven (CGVS p. 6). U kende nooit problemen met de politie of het gerecht (CGVS p. 5)."

Uit verzoekers persoonlijke verklaringen blijkt dat hij een goed leven had in Zweden: hij had het beste leven voor zijn probleem begon, hij had geen probleem met huisvesting en hij was tewerkgesteld, hij mocht een opleiding volgen (notities persoonlijk onderhoud, p. 6). Verzoeker blijft dus in gebreke om aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in Zweden de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

Waar verzoeker aanvoert dat niet zozeer moet worden nagegaan in welke omstandigheden hij in Zweden leefde voor zijn vertrek, kan hij niet gevolgd worden. Deze omstandigheden wijzen er immers op dat hij daar geen problemen had op het vlak van werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen. Verzoeker maakt niet aannemelijk dat hij in andere omstandigheden zal terechtkomen in geval van een terugkeer.

2.2.5. Verzoekers problemen van relationele aard en de problemen die hij niet op concrete wijze verduidelijkt, vallen niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien heeft verzoeker evenmin op concrete wijze aannemelijk gemaakt dat hij in Zweden moeilijkheden of incidenten heeft gekend met de daar aanwezige autoriteiten, overheden of burgerbevolking die kunnen worden aangemerkt als daden van vervolging of ernstige schade.

Verzoeker maakt zodoende niet op overtuigende wijze aannemelijk dat zijn situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie, noch dat hij zich derhalve niet langer onder de internationale bescherming die hem in Zweden werd verleend, kan stellen.

Verzoeker is in Zweden beschermd tegen refoulement zodat zijn stelling dat hij in geval van terugkeer naar Syrië zal blootgesteld worden aan onmenselijke of vernederende behandelingen, nergens op is gebaseerd gezien Zweden hem niet zal terugsturen naar Syrië. Verzoeker toont dus niet aan dat hij in een situatie zou belanden die beschouwd kan worden als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM.

2.2.6. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Zweden.

2.2.7. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker de kans kreeg om zijn vluchtmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

In de mate verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.8. Uit wat voorafgaat is gebleken dat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers slechts tot vernietiging overgaan om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2 § 1, tweede lid, 2° en 3° van de Vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit het voorgaande.

De aangevoerde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juli tweeduizend twintig door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. DE SMET